

PERSONALITĂȚI DE VAZĂ ALE INTELECTUALITĂȚII TEHNICE DIN BASARABIA

*„Faptele neridicate în cuvânt, se cufundă în uitare”
(Pindar – poet teban a.521-441 î.e.n.)*

DUMITRU TEACI

Inginer, profesor universitar doctor docent, Doctor Honoris Causa

S-a născut în ziua de 25 noiembrie 1925, la Târnova, județul Hotin, Basarabia. Tatăl, Mihai, a fost agricultor și mama, Eufrosina, casnică, el fiind cel mai mic dintre cei 11 copii ai familiei.

A făcut șapte clase primare în comuna natală. Când Basarabia a fost ocupată de trupele sovietice, numeroasa familie Teaci s-a refugiat la Pitești. Cursurile liceale le-a urmat la Cernăuți, Pitești și Timișoara.

A absolvit Facultatea de Agronomie, ca șef de promoție cu diplomă de merit (1952). Și-a luat doctoratul în pedologie (1965) la Institutul Agronomic din București. A efectuat specializări în Germania, la Bonn, Göttingen, Stuttgart. În 1975 a fost declarat doctor docent în științe agricole la Institutul Agronomic București.

Activitatea lui s-a desfășurat pe mai multe direcții - producție, învățământ, cercetare științifică, ca publicist și ca om politic.

În ultimul an de studii universitare a fost angajat ca inginer pedolog la Timișoara. După un an de activitate pe teren a fost chemat în calitate de coordonator pe țară în Ministerul Agriculturii, unde în 1957 a ajuns șef de serviciu și consilier.

Apreciat ca specialist, cunoscător a 12 limbi străine - dintre care germana, franceza, engleza și rusa le vorbea în mod curent și scria corect - a fost solicitat pentru a acorda consultanță în mai multe țări ale lumii. Astfel, a fost în Iran (1967) pentru valorificarea terenurilor virgine din sudul Mării Caspice, pentru studii ecologice și pedologice; în Argentina (1974), pentru irigarea terenurilor din zona Rio Negro și valorificarea terenurilor din Pampas; în Nigeria, pentru dezvoltarea cercetărilor agricole; în Algeria (1977), pentru dezvoltarea cartografiei pedologice și combaterea eroziunii solului.

Activitatea didactică a început-o în 1955 ca lector, după care a devenit profesor la Facultatea de Geodezie din Institutul de Construcții București, unde a predat cursurile: Organizarea teritoriului agricol; pedologia cu bazele geomorfologiei și bonitatea terenurilor agricole; Ecologia și organizarea teritoriului.

Pentru uzul studenților a publicat două cursuri, cel de al treilea fiind sub tipar. Din 1985 a condus activitatea de doctorat în pedologie.

A fost un talentat cercetător al solurilor, cu idei originale, și creatorul unei metode de cartare pedologică, care îi poartă numele. Recunoscându-i-se calitățile, a fost ales ca secretar general științific al Academiei de Științe Agricole și Silvicultură (1976 -1987). Între 1987 -1992 a lucrat ca cercetător științific la Institutul de Cercetări Pedologice și Agrochimice.

A publicat 12 cărți de specialitate, toate de referință pentru specialiști, dintre care cităm: Cartarea și analiza solurilor (1955); Solurile României (1964) și 175 de articole în domeniile: pedologie, organizarea producției agricole, ecologie, valorificarea resurselor funciare, dintre care 30 au fost publicate în străinătate.

În domeniul umanistic a publicat numeroase articole, în care, cu obiectivitate și curaj, a combătut corupția și practicile care au condus la declinul agriculturii românești. Admirator al țaranului român "*făcător de pâine*", i-a dedicat numeroase poezii pline de sensibilitate. A publicat mai multe volume de eseuri, în care își arată sentimentele față de pământul agricol și trudității lui. În aceste eseuri se reflectă dragostea și preocuparea față de prezentul și viitorul țării și idealul unirii Basarabiei cu România.

În activitatea politică a debutat în anul 1990 ca fondator al Partidului Democrat Agrar din România, pe care l-a condus ca președinte. În același an a fost membru al CPUN.

A fost ales deputat în Parlamentul României, unde a funcționat ca vicepreședinte al Comisiei pentru învățământ, știință, tineret și sport.

Între 1990 - 1992 a fost delegat la Consiliul European, ca membru activ în Comisiile de Agricultură și Știință-Tehnologie.

Valorosul om de cultură și știință, membru titular al Academiei de Științe Agricole și Silvicultură, membru activ al AGIR, membru al Consiliului AGIR, membru în Colegiul director și colaborator apropiat al "Universului ingineresc", a încetat din viață fulgerător, în plină afervescență creatoare la București, în ziua de 12 aprilie 2001.

Rubrică susținută de Valeriu Dulgheru